„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiac 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 289. Piątek 13. Grudnia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Buczacz, 12. grudnia. W okręgu wyborczym gmin wiejskich w Buczaczu wybrany dziś został ksiądz Gabriel Krzyżanowski, Dr. teologii, ruski suplujący profesor we Lwowie większością 81 głosów na 122 głosujących posłem na sejm krajowy.

Łańcut, 12. grudnia. W gminach wiejskich Łańcuckiego okręgu wyborczego wybrany został Bonawentura Szeleszczyński posłem na sejm krajowy.

Złoczów, 12. grudnia. W gminach wiejskich okręgu wyborczego Złoczów-Gliniany wybrany został sędzia powiatowy baron Battaglia większością 78 głosów na 115 głosujących. Adwokat Wesołowski otrzymał 3 głosy, ksiądz Naumowicz 34 głosów.

Nowy Sącz, 12. grudnia. W gminach wiejskich okręgu Nowy Sącz-Grybów-Ciężkowice wybrany został Jakób Laskosz z Cieniawy posłem na sejm krajowy.

Oświęcim, 13. grudnia. Posłem na sejm krajowy w okręgu wyborczym gmin wiejskich w Wadowicach wybrany został Maciej Stuglik, właściciel gruntu z Inwaldu.

Sniatyn, 13. grudnia. W okręgu wyborczym gmin wiejskich w Śniatynie wybrany został wczoraj ksiądz Jan Ozarkiewicz, gr. kat. dziekan i paroch w Bełtni, posłem na Sejm krajowy.

Wiedeń, 13. grudnia. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych rady państwa toczyły się dalsze rozprawy nad ustawą względem długów państwa; dziś dalszy ciąg rozpraw. Na końcu wczorajszego posiedzenia wniósł minister finansów przedłożenie rządowe względem przyzwolenia poboru podatków do dnia 1. maja.

Na wczorajszem posiedzeniu izby panów uchwalono na wniosek prezydenta wybrać komisyę z 15 członków do niezwłocznego naradzenia się nad projektami ustaw tyczących się ugody finansowej z Węgrami i przydzielić komisyi te projekta bez poprzedniego pierwszego czytania. Następnie przyjęto projekt ustawy o traktowaniu projektu procedury karnej, tudzież projekta ustaw znoszących stosunki lennicze w Styryi i Salzburgu.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 12. grudnia. W izbie deputowanych sprawozdawca Brestl zabiera głos w końcu w obronie wniosku większości pod względem uporządkowania stosunków finansowych z Węgrami. Kanclerz br. Beust mówi wśród oklasków za wnioskiem większości, oświadcza, że najgłówniejszem zadaniem rządu jest pokój zewnątrz i wewnątrz. Oczekuje on spokojnie sądu dziejów. W rozprawach szczegółowych wniosek Rygera względem większości dwóch trzecich liczby głosów odrzuconym został; następnie artykuł I., według którego Cislitawia 70% a Węgry 30% mają przynieść na wspólne sprawy, jak również wszystkie inne artykuły ustawy o kwotę, a zatem cała ustawa kwot przyjętą została w drugim i trzecim odczycie. Posiedzenie trwa. (godz. 1. min. 40.)

Paryż, 11. grudnia wieczór. „Monitor wieczorny“ wracając do oświadczeń Moustiera i Rouhera zapisuje jednogłośne niemal wotum izby na korzyść rządu, objawiające zaufanie ku niemu, które dyplomacyi francuskiej nowych sił użycza. Rząd cesarski nie przestaje starać się o udział państw w dziele uspokojenia i sprawiedliwości, mniemając, że interes tak Papiestwa jak Włoch tego wymaga. Rząd zamiast jedność włoską podać w pogardę i być dla niej obojętnym, pragnie, aby wzajemne zawiści poszły w niepamięć, i chciałby przyspieszenia tej chwili, gdzie jedność włoska pojmie, iż prawa zwierzchnicze Papieża muszą być bronione. Konferencya nie straciła nic na swojej stosowności chwilowej. W tym duchu wyraził się rząd francuski w obec innych rządów, z któremi rozpoczął rokowania.

Część nieurzędowa.

Przy odbytych dnia wczorajszego wyborach w Lwowskim okręgu wyborczym gmin wiejskich wybrany został c. k. naczelnik powiatowy p. Paweł Kosiński posłem na sejm krajowy. Na 157 głosujących otrzymał 117 głosów. Ksiądz Szwedzicki otrzymał 36 głosów.

Dn. 7go b. m. odbyło się 60. posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Excel. kanclerz państwa br. Beust i minister Becke.

Po odczytaniu protokołu poprzedzającego posiedzenia oświadcza prezydent, że otrzymał dwa pisma jedno od ministra wojny, drugie od ministra finansów do przedłożenia izbie.

Minister wojny oznajmia, że liwerunek dla armii na rok 1868 odbędzie się podług dotychczasowego zwyczaju w drodze komisyi mundurowej, i że dlatego petycye kilku gmin czeskich (Kotrbocz. Czaslau, Policka) o wzięcie udziału w dostarczeniu potrzeb nie mogą być uwzględnione.

Minister finansów wnosi przedłożenie rządowe do ustawy względem rozszerzenia orzeczeń najwyższego postanowienia z dn. 10. lutego 1835, uwalniających na pewien przeciąg lat od podatku nowo zbudowane, przebudowane i dobudowane domy, na wszystkie miejsca, i oddaje je pod konstytucyjne traktowanie.

Pomiędzy wniesionemi petycyami jest 18 za zniesieniem konkordatu.

Następnie przeszła izba do porządku dziennego, na którym jest ugoda finansowa z Węgrami.

Sprawozdawca Brestl odczytuje znane już sprawozdanie większości komisyi o projektach do ustaw względem uregulowania stosunków finansowych z Węgrami i poleca je izbie do przyjęcia. Komisya proponuje dalej wezwać rząd, aby jak najprędzej przedłożył radzie państwa projekta do ustaw w celu koniecznego uporządkowania finansowych stosunków.

Następnie zabrał głos deputowany Skene jako sprawozdawca mniejszości komisyi. W długiej mowie krytykował mowca rząd, ministerstwo i wytoczył nawet bój przeciw półurzędowym dziennikom. Mowa jego wywołała niezadowolnienie w izbie i uroczysty protest ze strony prezydenta Giskry. Następnie zabierali jeszcze głos deputowany Winterstein i Plener za wnioskiem większości, a Korb-Weidenheim przeciw. Deputowany Ryger proponował, ażeby oba wnioski komisyi tak wniosek mniejszości jak i większości do powtórnej narady komisyi odesłać. Wniosek ten nie znalazł dostatecznego poparcia, gdyż tylko Szabel, Hanisch, Greuter, Jäger i kilku innych głosowało za nim. W końcu zabrał głos Jego Excel. kanclerz państwa br. Beust, jedynie w celu odparcia zarzutów wymierzonych przez dep. Skene przeciw ministerstwu, a głównie przeciw kanclerzowi. Mowę br. Beusta zakończyły oklaski wniesione przez całą prawie izbę.

Nakoniec po tem przemówieniu kanclerza zamknięto posiedzenie o 3. godzinie. Przyszłe posiedzenie dn. 11. b. m. Na porządku dziennym dalszy ciąg debaty ogólnej nad ugodą finansową z Węgrami.

Sprawa konstytucyjna może być uważana jako załatwiona.

Komisya izby panów odbyła d. 9. b. m. posiedzenie na którem naradzano się nad uchwałami izby deputowanych tak względym ustawy konstytucyjnej jak i względem ustaw zasadniczych państwa. Po dłuższej dyskusyi w której i ministrowie brali udział, komisya przychyliła się do zmian izby deputowanych. Trudności więc jakie dotychczas ustawy konstytucyjne napotykały, można uważać jako usunięte. Ale i ustawy religijne, ustawa o małżeństwie i szkolna będą zapewne załatwione w izbie panów przed świętami Bożego Narodzenia i to zapewne bez znacznych zmian w uchwałach izby deputowanych.

Na ostatniem posiedzeniu komisyi izby panów, przeważna większość była za temi normami ustawy o małżeństwie, które uchwalono w izbie deputowanych. Br. Lichtenfels wymownie dowodził potrzeby zniesienia duchownych sądów małżeńskich. Większość komisyi była także za zaprowadzeniem małżeństw cywilnych.

Klub lewicy odbył posiedzenia w sobotę i poniedziałek na których naradzano się co do postępowania w obec rozpoczętej debaty finansowej. Ponieważ i wotum mniejszości nie obala ugody finansowej z Węgrami, lecz nawet nie narusza §. 1. ustawy względem uregulowania długu państwa, który sumy prestacyjne Węgier ustanawia, przeto nie ma wielkiej różnicy pomiędzy większością a mniejszością, a nawet jeden z członków klubu ma dołączyć do wniosku większości wniosek dodatkowy, który usunie obawy mniejszości.

Na porządku dziennym najbliższego posiedzenia izby panów, które odbędzie się d. 12. b. m. znajduje się sprawozdanie komisyi do obrady przygotowawczej nad ustawą karną, względem traktowania projektu procedury karnej i sprawozdanie komisyi o projektach ustaw względem rozwiązania stosunków lenniczych w Styryi i Salzburgu.

Na wieczornem posiedzeniu w d. 10. b. m. komisyi izby deputowanych do ustawy o lichwie zdał sprawę dep. Klier o stylizacyi §. 5 tejże ustawy który odesłany został do komitetu dla powtórnej obrady i proponował, aby go przyjąć w takiej formie:

„Kto komuś drugiemu do dowolnego rozporządzenia oddaje rzeczy, które się zużywają, ten powinien sobie zastrzedz, że mu za to mają być w pewnym czasie zwrócone rzeczy tego samego lub innego gatunku dobroci i ilości.“

W otwartej nad tem debacie oświadczył dep. Pajer, że ten paragraf z logicznej konieczności powinien być postawiony na czele całej ustawy. Tegoż zdania był i dep. Banhans. Po dłuższej debacie w której oprócz referenta zabierali jeszcze głos dep. Roser i van der Stras przyjęty wniosek Pajera i postanowiono, aby uchwalony dawniej §. 1. jako alinea 2 do tego nowostylizowanego paragrafu przyłączyć. Dalej proponował podkomitet względem konwencyonalnej kary, ażeby pierwszy ustęp artykułu 284 kodexu handlowego w odniesieniu do powyższego §. 1. tutaj wciągnąć w tej formie! „Konwencyonalna kara przy układach wymienionych w §. 1. nie podlega żadnym ograniczeniom; może w dwójnasób przewyższać procenta.“ Wniosek ten przyjęto.

Na posiedzeniu z dnia 10go b. m. komisyi wysadzonej z izby deputowanych do obrad wstępnych nad wnioskiem Skenego względem podniesienia uprawy tytoniu w krajach z tej strony Litawy zawiązała się najprzód ogólna rozmowa nad monopolem tytoniowym, o rodzajach gruntów w różnych prowincyach i o tem, o ile one odpowiadają uprawie tytoniu. Brali w tej wstępnej pogadance raczej niż debacie udział wszyscy członkowie komisyi. Nakoniec prosili deputowani Skene i Limbeck przybyłych właśnie dwóch komisarzów rządowych o objaśnienia o teraźniejszym stanie uprawy tytoniu, wywozu i przywozu tegoż, i o tem, jakie osiągnięto dotąd rezultaty z prób uprawy różnych gatunków tytoniu w różnych prowincyach. Dr. Figuli nadto upraszał o zestawienie w cyfrach rezultatu z obrotu monopolu tytoniowego od roku 1860 aż do chwili obecnej. Komisarze rządowi przyrzekli uczynić zadość wszystkim tym żądaniom.

Obrady konferencyi wojskowej południowo-niemieckich państw, które temi dniami odbyły się w Monachium, pozostały bez ważniejszego rezultatu. Co do głównych kwestyi: wspólnej ustawy wojskowej, jednakowego uzbrojenia, jednakowych ćwiczeń wojskowych nie przyszło do porozumienia się. Wina, że ta nowa próba połączenia południowych Niemiec w tak ważnej żywotnej kwestyi politycznej spełzła na niczem, polega nie tyle w niedecyzyi rządu bawarskiego do przeprowadzenia reformy wojskowej podług przemyślanego z góry jednolitego planu, ile raczej w niewłaściwem zachowywaniu się Badenu. Rząd badeński, którego chwalcy nie mogą się dosyć napodziwiać tego, że wielkie księstwo wywiera wpływ sięgający daleko poza zakres jego właściwej potęgi, prowadził bardzo zręcznie interesa hr. Bismarka i z góry uniemożliwił wszelkie porozumienie się, jeżeli Wirtemberg i Bawarya nie zgodzą się absolutnie na przyjęcie systemu Prus. Rząd ten bowiem pomimo konwencyi sztut-

gardzkiej, która zobowiązywała wszystkich uczestników do wspólnego postępowania podług wspólnie umówionego planu, i nie czekając na konferencyę mnichowską, przyjął z niewolniczą wiernością urządzenia pruskie.

„Spectator" charakteryzuje w następujący niebardzo pochlebny sposób sesyę angielskiego parlamentu odroczoną do 13. lutego: „Trwała ona dni 17, w przeciągu którego to czasu parlament pozwolił 2 miliony na wojnę abisyńską, potwierdził zawarcie bardzo kosztownego kontraktu pocztowego z kompanią „peninsularną i oryentalną", pojednał londyńskich przekupniów ulicznych, uśmierzył gniew dorożkarzy stolicy, wysłuchał dwie mowy o wychowaniu i przysłuchywał się zarzutom lorda Stanleya przeciw konferencyi. Na żadnem posiedzeniu nie było 200 członków obecnych, a ci skrócali sobie czas posiedzeń wzajemnem odwiedzaniem się, ploteczkami i rozmowami, załatwiając własne interesa. Żadna sprawa narodowego znaczenia nie została rozważoną gruntownie, rozebraną należycie, nie miano żadnej znakomitszej mowy i oprócz pomienionych przekupniów ulicznych, przez tę interymalną sesyę nie stał się nikt ani o włos mądrzejszym, lepszym albo szczęśliwszym. „Engl. Corr." dodaje: „Nie chodziło bowiem na tej sesyi, ani o ulepszenie czegoś ani o uszlachetnienie, lecz jedynie o otrzymanie pieniędzy."

W dalszym ciągu posiedzenia francuskiego ciała prawodawczego w dniu 9. b. m., którego początek już podaliśmy, Olivier bronił konwenwencyi wrześniowej, która była przyjęciem ze strony Francyi wotum włoskiego, proklamującego Rzym stolicą. Że jedność Włoch opiera się wszelkim zamachom, dzieje się to tylko skutkiem woli narodu. Stronnicy książąt wydziedziczonych pragną upadku Włoch, ale Francya nie może wspierać takich agitacyi.

Thiers przerywając rzekł: Trzebaby zniszczyć naszą historyę, aby popierać taką politykę. Jesteśmy to Włochami, to Niemcami, a nigdy Francuzami.

Olivier w dalszym ciągu powołuje się na historyę, broniąc swego zapatrywania. Co do kwestyi niemieckiej, gniew Prus ku Francyi pochodzi ztąd, że nie postawiono naprzeciwko nich Francyi wspaniałomyślnej i bezinteresownej, lecz zazdrośną i grożącą.

Thiers odpowiadając Olivierowi utrzymuje, że cała polityka Henryka IV. polegała na tem, aby przez wspieranie małych państw niszczyć dom austryacki, który chciał przywieść do skutku zjednoczenie Niemiec, co Prusy zrobiły dzisiaj. Protestuje ponownie przeciwko polityce tworzenia wielkich państw, która upoważnia do szerzenia zdobyczy w około Francyi, i może zmienić postać świata, dążąc do utworzenia w Europie dwóch wielkich mocarstw, niemieckiego liczącego 66 i rosyjskiego liczącego 120 milionów dusz. Pocóż mówić o wspaniałomyślności. Prawdziwa wspaniałomyślność, prawdziwa uczciwość w polityce polega na szanowaniu wszystkich egzystencyi, aby je zmusić do szanowania nas.

Życzyłbym sobie, mówił dalej p. Thiers, aby mię słyszały całe Niemcy. Nie ma ani jednego rozsądnego Francuza, któryby pragnął zabrać jakąś część terytoryum niemieckiego. Ale gdy mamy przed sobą ludzi, którzy pod pozorem wspólności języka i pochodzenia zabierają cudze korony, czy mamy na to pozwolić? W tem jest niebezpieczeństwo dla Francyi, przeciw temu powinna ona protestować.

Rouher odpowiedział: Polityka rządu jest taka: Obrona interesów narodowych, wstręt przeciwko wszelkim środkom posługującym się gwałtami, energia w utrzymaniu stosunków prawnych, baczne rozpatrywanie się w stosunkach i położeniu i postanowienie zwalczenia wszystkiego coby godność Francyi na szwank narazić mogło, a zarazem chęć nieniepokojenia się wszystkiem co się dzieje w Europie, przekonanie, że Francya pozostanie zawsze na wysokości swojej misyi i zdoła pokonać niebezpieczeństwa, któreby jej mogły zagrażać.

Rouher dowodzi, że w r. 1866 Francya czyniła wszystko co było w jej mocy aby uniknąć wojny.

W końcu dodaje: W pierwszych dniach sierpnia, nie długo po preliminaryach Nikolsburgskich, wspomniano naszemu posłowi w Berlinie o możności rektyfikacyi granic. Przybył on niezwłocznie do Paryża, cesarz i minister spraw zewnętrznych porozumiewali się z nim, poczem zaniechano tej myśli. Odtąd żadnym czynem nie okazaliśmy, że pragniemy zdobyczy lub rozszerzenia naszego terytoryum.

O sprawie luxemburgskiej wyraził się p. Rouher: Nasza polityka ówczesna była dla Niemiec przestrogą, że pewne wypadki nie mogą nam być odpowiednie. O oświadczeniach zaś danych d. 5. grudnia, rzekł, że reprezentant rządu to tylko powiedział, do czego był upoważniony, i to słowami, do których podobnież był upoważniony.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego w dn. 10. b. m. Lanjuinais zarzucał w ogóle nieostrożność polityce rządu, która jest za nadto osobistą. Zaklina Francyę, aby szanowała uczucia Niemiec, ale oraz aby czuwała i nie pozwalała wzrastać na granicy monarchii zdobywczej, która wprawdzie nie zagraża naszemu istnieniu, ale tamuje nam wolność działania.

Gueroult wyraża zdziwienie, że Francya, która chciała zaprowadzić w Rzymie kodex cywilny, chce zaprowadzić u siebie doktryny syllabusu. Zaklina rząd, aby zmienił politykę, której następstwa są mu nieznane.

Kerveguen przemawia przeciw jedności Włoch.

Następnie izba zawotowała porządek dzienny 231 głosami przeciw 23.

Podczas mowy Kerveguena wydarzył się następujący wypadek: Gdy Kerveguen odczytywał na trybunie artykuł dziennika „La finance", według którego pięć wielkich dzienników otrzymały znaczne sumy za popieranie polityki zagranicznej, Gueroult zaprotestował w imieniu prasy. Ponieważ Kerveguen przy tem obstawał i dodawał podburzające uwagi, Gueroult zrobił gest, jak gdyby go chciał w twarz uderzyć. W śród wielkiego wzburzenia wezwano go do porządku. Olivier zaprotestował a Berryer naganił Kerveguena.

„Journ. de St. Petersbourg" poświęca osobny artykuł kwestyi konferencyi. Wstęp tego artykułu zajmuje się w ogóle szansami konferencyi. „Zebranie się konferencyi, powiada dziennik rosyjski, dopiero wtedy może być uważane za rzecz pewną, kiedy mocarstwa nabędą przekonania, że ich obrady nie będą daremne i bezowocne. Godzi się bowiem wątpić, żeby mocarstwa europejskie tylko na to chciały wysełać swoich reprezentantów, aby bezskuteczną wytoczyć dyskusyę, zaprotokołować rady i nadać im mniej więcej formę obowiązującej uchwały, podczas kiedy w rzeczywistości też uchwały ani mocy ani skutku mieć nie będą. Nie chodzi bowiem o to, żeby w uroczystej konferencyi zabawić się rzymską kwestyą; lecz o to, żeby ją rozwiązać." Odwołując się do okólnika ministra Moustier przyznaje dziennik petersburgski, że stanowisko, które Francya zajęła, jest bardzo skromne, nie stawia ona bowiem żadnego programu, i ogranicza się jedynie na proszeniu Europy o radę. „Ale czyby Francya odnoszącą się do niej uchwałę konferencyi przyjęła? — Czyby poddała się jej wykonaniu, albo czyby zobowiązała się do zapewnienia jej wykonania? Czy podobne zobowiązanie przyjęłyby Włochy i Papież? Czy Francya porozumiała się co do tego z Rzymem, czy z Włochami, albo może ma nadzieję, że potrafi doprowadzić do porozumienia się z oboma? Jakie są rękojmie, że mniejszość nie przeszkodzi wykonaniu uchwały, powziętej przez większość?" Dziennik petersburgski żąda dokładnych objaśnień tych wszystkich pytań, nim będzie uchwalone wysłanie pełnomocnych reprezentantów na konferencyę. Jeżeli ostatnia konferencya w Londynie z łatwością i spiesznie rozwiązała swoje zadanie, to stało się to jedynie dlatego, ponieważ już przed zebraniem się konferencyi skutek i powaga jej obrad były z góry zapewnione. Podług wszelkiego prawdopodobieństwa reprezentant Papieża nie będzie upoważnionym do przyzwolenia na to, żeby wyroki konferencyi były obowiązującemi dla Rzymu. Będzie on niewątpliwie miał zlecenie bronić tych praw Papieża, które tenże jeszcze wykonywa, a żądać przywrócenia tych, które już do historycznej należą przeszłości. Jeżeli dwór rzymski w zasadzie zgadza się z konferencyą, to przeszłość jego upoważnia do mniemania, że przez to zastrzega sobie prawo protestowania przeciw każdej uchwale, która nie będzie sankcyą jego żądań. A jeżeli żadne mocarstwo nie wesprze stolicy apostolskiej, pocóż wówczas konferencyi, z której reprezentant Papieża przy pierwszem wotum się cofnie, pocóż konferencyi, jeżeli mocarstwa z góry nie będą zapewnione, że będą wykonane te uchwały, które one powezmą w interesie zasad porządku i stałości, ażeby sprawy Włoch i Rzymu nie pozostały nadal dla wszystkich powodem do niepokoju i przedmiotem ciągłej niepewności Kończy wreszcie „Journ. de St. Petersb." następującą uwagą: „Ponieważ kwestya rzymska pomiędzy Włochami a stolicą apostolską nie może być rozwiązana jedynie za pomocą Francyi, która dotąd poza obrębem półwyspu jest jedynem mocarstwem zajmującem się tak żywo i bezpośrednio tą sprawą — więc byłoby rzeczą pożądaną, żeby kwestya rzymska przez kongres europejski była rozwiązaną, aby jednakże osiągnąć niezbędne na tym kongresie porozumienie, potrzeba koniecznie utorować sobie naprzód do tego drogę przez poznanie pretensyi i zdania każdego z osobna.

Skrutynia w izbie deputowanych parlamentu włoskiego, które odbyły się przy wyborze prezydenta, wykazały, że obok prawicy, której kandydatem był Lanza, i oprócz lewicy, która przez wybór Ratazzego chciała założyć pewien rodzaj protestu przeciw rządowi francuskiemu, utworzyło się jeszcze trzecie stronnictwo. Głosy tego stronnictwa w liczbie 45 otrzymał dep. Depretis, a stronnictwo przez to wotowanie chciało niejako obliczyć swoje siły. Zdaje się, że w łonie tego nowego stronnictwa nie panuje szczególna zgodność, gdyż przy ostatecznem głosowaniu już się rozdwoiło, i jedni głosowali za Rattazzim, drudzy za Lanzą. Florentyńskie dzienniki uważają zresztą utworzenie trzeciego stronnictwa w tej chwili za experyment nie tylko bezużyteczny, lecz owszem niebezpieczny. Rząd i opozycya potrzebują teraz jasnego pojęcia swojej sytuacyi, a trzecie stronnictwo w parlamencie tylko jeszcze bardziej zamąciłoby pojęcia i dążności.

Pomiędzy członków parlamentu włoskiego rozdzielono budżet wydatków i przychodu, który jeszcze przez ministerstwo Rattazzego preliminowany był na rok 1868. Deficyt przewidziany w tym budżecie wynosi blisko 200 milionów lirów, lecz dzienniki robią już teraz uwagę, ża prawdopodobnie później jeszcze się znacznie pomnoży. Ostatnie wypadki bowiem przyczyniły się wielce do tego, żeby powiększyć wydatki a pomniejszyć dochody. Prócz tego potrzeba zaprowadzenia zmian w uzbrojeniu armii, będzie wymagać także znacznego kredytu, a zapewnie zbywać nie będzie i na innych nieprzewidzianych wypadkach. W obec takiego stanu rzeczy rozbiera „Opinionę" w bardzo poważny sposób sytuacyę i pisze między innemi: „Pomimo tego wszystkie finansy Włoch nie byłyby jeszcze przecie w rozpaczliwem położeniu, gdyby tylko izba nie ociągała się z powzięciem uchwał, którceby chwilową zaspokoiły potrzebę. Rabulistyczne podstępy, nienawiści stronnictw politycznych, wnioski na odroczenie są od lat trzech główną przeszkodą do osiągnienia polepszenia finansów Włoch. Coby w r. 1865 było wystarczyło, to nie jest już wystarczającem w r. 1867. Jeżeli dłużej jeszcze będziemy odwlekać to i największe ofiary nie wystarczą na pokrycie niedoboru i nie będą wstanie powstrzymać upadku kredytu publicznego i finansów." Naostatek powtarza „Opinione" dawną zasadę, że nadzwyczajne środki mogą usunąć tylko nadzwyczajne kłopoty, stałą i trwałą pomoc może przynieść tylko przywrócenie równowagi pomiędzy przychodami i rozchodem. „Nie wymagamy tego, żeby to się stało odrazu; słusznie jednakże możemy tego wymagać, żeby parlament i kraj wzięły pod rozwagę niedobór 200 milionów, żeby się zajęły publicznym kredytem, który tak mocno został zachwianym, że nie może się podnieść bez wytrwałych usiłowań izb i rządu."

Parowiec Lloyda „Apollo" przywiózł do Tryestu dn. 10go b. m. pocztę wschodnio-indyjsko-chińską z doniesieniami z Kalkuty i Singapore z 8. listopada i z Hongkong z 1. listopada. Jung Bahadur w Nepalu zamierza napaść na Tybet, ponieważ poselstwo nepaleńskie w Pekinie było źle traktowane. — Ludność prowincyi w około stolicy zbuntowała się i dąży ku stolicy. Buntownicy mają stać na brzegu wielkiego kanału. — Do Shanghai przybył poseł włoski Latour dla wymiany ratyfikacyi traktatu włosko-chińskiego. — W Yeddo ma być założony hotel dla cudzoziemców. Podróżnik francuski Lesaint udał się dn. 27. października z Chartum w głąb Afryki dla dostania się do zachodnich wybrzeży.

Amerykańskie dzienniki przynoszą wiadomości z Mexyku sięgające do końca pierwszej połowy listopada. W skutek wydanej amnestyi wypuszczono niezwłocznie na wolność kilku jeńców imperyalistowskich, pomiędzy którymi także pana Elion, byłego szefa gabinetu Cesarza Maxymiliana, księcia

Salm-Salm adjutanta Cesarza i pruskiego posła Magnusa. Odjechali ci wszyscy niezwłocznie do Vera-Cruz, ażeby na pokładzie statku „Panama“ do Europy odpłynąć. Spowiednik Cesarza pater Fischer został z powodów niewiadomych wyjętym z pod amnestyi i dotąd trzymany jest w więzieniu. Zwłoki Cesarza Maxymiliana, które mają być bardzo dobrze zachowane oddano admirałowi Tegethoff, który dnia jedynastego listopada opuścił Mexyk, wioząc trumnę cesarską do Vera-Cruz, zkąd ma na statku „Novara“ powrócić do Europy. Dla ludności niemieckiej wyprawił admirał Tegethoff, kilka dni przed swoim wyjazdem bankiet, na który był zaproszony i Magnus. Magnus wzniósł toast na cześć Tegethoffa i za przyszłe powodzenie rządu i narodu mexykańskiego. Tegetthoff w odpowiedzi mówił o niemieckiej marynarce życząc jej rozwoju i powodzenia.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) Józef Molocha z Bełza ścinając drzewo w lesie d. 27. z. m. zabity został przez upadającą sosnę. Na drodze z Woli Gorzańskiej do Stężnicy w pow. Lisko znaleziono d. 3. b. m. dwie dziewczęta Teklę i Annę Ostaszowne z Stężnicy, które wracając do domu poniosły na drodze śmierć przez zmarznięcie. Herman Knore z Prus, ekonom w Teleszniey Oswarowej w pow. Lisko, poniósł śmierć d. 3. b. m. przygnieciony przez drzewo które się na niego obaliło.

Ostatnia poczta.

Londyn, 10. grudnia. Lord Derby odjechał dziś zrana, lord Stanley i Disraeli byli przy tem obecni.

Petersburg, 11. grudnia. Urzędowa gazeta wojskowa donosi, że cesarz pozwolił uzbroić armię w karabiny odtylcowe według systemu Carla, które się okazały lepszemi jak pruskie i są wyrabiane w Kronsztadzie. Nowa taryfa celna wchodzi w moc obowiązującą od 1. stycznia 1869.

Petersburg, 11. grudnia. Gaz. giełdowa donosi: katolicy jerozolimscy kupili dom turecki przytykający do kościoła grobu św. i urządzili ztamtąd bezpośredni wchód do zrestaurowanej kopuły kościoła. „Gaz. giełdowa“ mniema, że czyn ten sprzeciwia się traktatowi zawartemu między Rosyą, Francyą i Turcyą, według którego przystęp do kopuły miał być dozwolony tylko tym, którzy dawniej mieli do tego prawo.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. grudnia.

Hotel George: PP. Bohorecki E., z Cichobuża w król. pol. — Głogowski Art., z Bojaniec — Kępiński Miecz., z Nieznanowic. — Szymanowski S., z Passowa.

Hotel europejski: Buberl Ig., c. k. lek. pułk., z Powescie na Bukowinie. — Bolos-Antoniewicz Dom., z Zadubrowic. — Andruszewski Kaz., z Jaworowa. — Br. Horoch S., z Moranice. — Happen Ap., z Swaryczowa — Kunaszewski H., z Żelibór. — Hr. Lanckoroński T., z Poddubiec. — Starzyński B., z Derewni.

Hotel angielski: Meray M., c. k. jenerał, z Głęboczka. — Bauterive A., z Jatwin. — Ohanowicz Ig., z Snowidowa. — Zborski Józef, z Polski.

Hotel Krakowski: Kozłowski Wł., z Złoczowa. — Smoliński Józef, z Niegowic.

Pod Nr. $514^4/_4$: Janiszewski Ig., z Żurawna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. grudnia.

PP.: Br. Schlechta W., c. k. pens. fmp., do Przemyśla. — Czajkowski Hip., do Bóbrki. — Brudnicki G., do Rosyi. — Kuźmiński L., adw., do Tarnopola. — Kniszewski H., do Chorobrowic. — Mierzyński R., do Baryłowa. — Raciborski A., do Czernelic. — Udrycki Ad., do Mostów wielkich. — Madejewski F., c. k. rad. sąd., do Sambora. — Janiszewski Ig., do Żurawna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. grudnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	315.44	— 2.2	89.	zach. sil.	10
2. god. po poł.	316.67	— 1.0	85.	„ b. sł.	10
10. god. wiecz.	319.46	— 2.0	89	„ łag.	9

Śnieg = 0.66.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie) **„Piękna Galatea“**, komiczna operetka w 1 akcie z niemieckiego. **„Uściskajmy się“!** komedya w 1 akcie z francuskiego. **„Terenia w kłopotach“**, ramotka dramatyczna w 1 akcie.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 12 grudnia.

		gotówka zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	68	5	76
Dukat cesarski	„	5	71	5	78
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	88	10	08
Rubel srebrny rosyjski	„	1	84	1	89
„ papierowy rosyjski	„	1	65	1	68
Talar pruski	„	1	77	1	80
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	78	98	79	85
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	83	17	83	75
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	94	17	95	17
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	64	42	65	08
Obligi 5% pożyczki narodowej		65	40	66	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		204	33	207	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	17	169	50
„ banku hipotecznego galic.		72	—	74	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10 grudnia 1867.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. procentana od stycznia do lipca po 5%	66 40	66 60
od kwiet. do października po 5%	65 80	66 —
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78.—	78 50
Metaliki po 5%	57 10	57.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	150.50	151.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	149.50	150 —
Przez. do wyl. z r. 1854	75 50	76 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 10	83.30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 50	91.—
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	75.75	75.90
Renty Como po 42 lir. aust.	21 50	22.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	89.50	90 —
Czech	89 25	89 75
Węgier	70.50	71 —
Galicyi	64 50	65.—
Siedmiogrodu	64 —	65 —
Bukowiny	64 —	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	677.—	678.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184.—	184 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	617.—	619.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	107 50	108 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700.—	1705 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	242 50	242.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	170 75	171.25
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. mon. konw.	141 —	141 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	204 50	205.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	167.75	168.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	460.—	465.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. przezn. do losowania po 5% w w. a. (za 100 zł.)	92 10	92.30
Gal. Tow. kred. w. w. a. po 4%	77 75	78 25
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	95.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	90.—	90 25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	103 —	104 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 75	92.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88 50	89.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 —	97 50

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 80	130 20
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.	87.—
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	118 —	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54 —	56.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24 75	25.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	115.—	118.—
Salma „ 40 „ „	32.—	32.50
Palfiego „ 40 „ „	24.25	24.75
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	25.25	25 75
Windischgratza 20 „ „	16.50	17.50
Waldsteina 20 „ „	20.25	20.75
Keglevicha „ 10 „ „	13 50	14.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12 25	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101.15	111.35
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101.20	101.50
Hamburg za 100 M. B.	89.50	89.75
Londyn za 10 ft. szt.	121 45	121.65
Paryż za 100 fr.	48 20	48.30

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.77	5 78
detto. pełnej wagi	5.77	5 78
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.70	9.71
Rosyjski imperyał	9.95	10.—
Talar związkowy	1.79	1.80
Srebro	119.50	120.—
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. $78^3/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. grudnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	10
„ z procentami z maja i listopada	58	80
5% pożyczka narodowa	65	90
Losy z 1860 roku	83	50
Akcye banku wiedeńskiego	677	—
„ „ kredytowego	185	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	121	—
Srebro	119	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Nro. 75009.

Gesetz

vom 10. November 1867,

wodurch die kaiserliche Verordnung vom 28. December 1866 aufgehoben und die Bestimmungen des Heeresergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 wieder in Wirksamkeit gesetzt werden.

Giltig für

Böhmen, Dalmatien, Galizien und Lodomerien mit Krakau, Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Bukowina, Mähren, Schlesien, Tirol, Vorarlberg, Istrien, Görz und Gradiska, dann die Stadt Triest mit ihrem Gebiete.

Mit Zustimmung der beiden Häuser Meines Reichsrathes finde Ich Nachstehendes festzusetzen und zu verordnen:

Die Verordnung vom 28. December 1866, R. G. Bl. Nr. II. vom Jahre 1867 wird aufgehoben, es treten die durch dieselbe abgeänderten oder erloschenen Bestimmungen des Heeresergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 und die hierauf Bezug nehmenden nachträglichen Verordnungen wieder in Wirksamkeit, und haben bis zu dem Zustandekommen eines neuen Wehrgesetzes nachstehende Aenderungen an dem Heeresergänzungs-Gesetze vom 29. September 1858 einzutreten:

1. Die im §. 2 zu b) geforderte Körpergröße hat in 59 Zoll Wiener Maß für alle Altersclassen zu bestehen.

2. Die im §. 3 bestimmte Dauer der Pflicht zum Eintritte in das Heer wird für die Friedenszeit auf drei Jahre herabgesetzt.

Im Falle eines Krieges ist die Regierung jedoch ermächtigt, die fragliche Verpflichtung zur außerordentlichen Ergänzung des Heeres nach Bedarf bis in die 7te Altersclasse auszudehnen. Die Zeit zur Nachholung einer Versäumniß dieser Pflicht dauert bis zum vollendeten 36ten Lebensjahre.

Ustawa

(2632—2)

z 10go listopada 1867,

którą znosi się ces. rozporządzenie z 28go grudnia 1866, a wprowadza napowrót w moc obowiązującą postanowienia ustawy o uzupełnieniu armii z 29go września 1858,

ważna w

Czechach, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, w Austryi powyżej i poniżej Anizy, w Salzburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Bukowinie, Morawii, Szląsku, Tyrolu, Vorarlbergu, Istryi, Goryeyi i Gradyscę, tudzież w mieście Tryeście z jego okręgiem.

Z przyzwoleniem obydwu Izb Mojej Rady państwa postanawiam i rozporządzam, co następuje:

Rozporządzeniem z dnia 28go grudnia 1866 Dz. ust. państwa Nr. II. z r. 1867 znosi się, a natomiast wchodzą napowrót w prawomocność zmienione niem lub zniesione postanowienia ustawy o uzupełnieniu armii z 29go września 1858 i odnoszące się do tego późniejsze rozporządzenia: i aż do wydania nowej ustawy o sile zbrojnej mają wejść w życie następujące zmiany w ustawie o uzupełnieniu armii z 29go września 1858:

1. Żądana w §. 2. pod b. miara wzrostu ma wynosić 59 cali miary wiedeńskiej dla wszystkich klas wieku.

2. Oznaczony w §. 3. czas obowiązku wstąpienia do armii zniża się w czasie pokoju na trzy lata.

W razie wojny jednak jest rząd upoważniony rozciągnąć rzeczone zobowiązanie do nadzwyczajnego uzupełnienia armii w miarę potrzeby aż do 7mej klasy wieku.

Czas do dopełnienia tego obowiązku w razie zaniedbania jego trwa do skończenia 36 lat wieku.

3. Die im §. 6 festgesetzte Dienstpflicht im Heere wird auf 6 Jahre in der Linie abgeändert und bezüglich der Reserve in jener Art und Weise bestimmt, welche in dem verfassungsmäßig zu Stande kommenden Wehrgesetze aufgestellt werden wird. Bis zu diesem Zeitpuncte obliegt dem im Heere Dienenden nach Vollendung der Liniendienstpflicht eine vierjährige Reservedienstpflicht.

4. Die im §. 7 enthaltene Beschränkung bei Ertheilung von Reisebewilligungen hat auch auf die 3te Altersclasse Anwendung.

5. Das Verbot der Verehelichung im §. 8 gilt künftig auch für Jene, welche die 3te Altersclasse noch nicht überschritten haben.

6. Die im §. 13 zu 4. angeführte Befreiung von der Pflicht zum Eintritte in das Heer hat aufzuhören.

Desgleichen tritt die kaiserliche Entschließung vom 8. Jänner 1860, betreffend die Militärbefreiung bezüglich Beurlaubung der in der Finanzwache dienenden Militärpflichtigen außer Kraft.

7. Die Bestimmung über die Aufhebung oder fernere Belassung des Befreiungstitels §. 18 bis 21 des Heeresergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 bleibt dem neuen Wehrgesetze überlassen. Es sind bis dahin die betreffenden Militärpflichtigen der Stellung zu unterziehen, im Falle ihrer Tauglichkeit, wenn sie nicht selbst darum ansuchen, weder zur militärischen Ausbildung noch zur Dienstleistung einzuberufen und nach dem Zustandekommen des neuen Wehrgesetzes unter Anrechnung der Dienstzeit vom Tage der Assentirung so zu behandeln, wie sie behandelt worden wären, wenn zur Zeit ihrer Einreihung das neue Wehrgesetz bestanden hätte.

8. Wer seine Dienstpflicht im Heere bereits erfüllt hat, oder wer nicht mehr militärpflichtig ist, wird als Stellvertreter für seinen zur Stellung berufenen Bruder, oder falls derselbe bereits im Heere dient, zur Erfüllung der diesem noch obliegenden Dienstespflicht zugelassen.

9. Die vorstehenden Bestimmungen, Absatz 1, 2, 3, 6, 7 und 8 finden ihre Anwendung auch auf die durchgeführte Heeresergänzung für das J. 1867.

10. Jenen Individuen, welche den zur Stellung berufenen Altersclassen nicht angehören, ist die Militärbefreiung durch Taxerlag nicht gestattet. (Verordnung vom 21. Februar 1856, §. 5 und 6 über die Stellvertretung.)

Eine Aenderung der in der Verordnung vom 22. October 1866, R. G. Bl. 125 bestimmten Höhe der Militärbefreiungstaxe findet nur im Wege des Gesetzes statt.

Der zweite Abschnitt der Vorschrift vom 21. Februar 1856 wird mit Ausnahme jener Bestimmungen, welche auf die bereits reengagirten Stellvertreter Bezug nehmen, aufgehoben und es haben dafür jene Bestimmungen wirksam zu sein, welche durch das, mit der kaiserlichen Entschließung vom 11. März 1867 eingeführte, mit der Circular-Verordnung vom 22. März 1867, Militär-Verordnungsblatt Nr. 50 kundgemachte Institut der Unterofficiers-Dienstes-Prämien in's Leben getreten sind.

11. Die dauernd beurlaubte, so wie die Reserve-Mannschaft steht bis zu ihrer Einberufung zur Fahne, sowohl in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten als auch in Strafsachen unter der ordentlichen Civil-Jurisdiction, insoferne sie sich keines Militär-Verbrechens oder Vergehens schuldig machte. Auch steht ihrer Verehelichung, jedoch unbeschadet ihrer Heeresdienstpflicht, kein Hinderniß aus Ursache ihres Militärverbandes entgegen, sobald sie die 3te Altersclasse überschritten hat, das ist vom 1. Jänner des auf das vollendete 23te Lebensjahr folgenden Jahres.

12. Die bezüglich der Heeresergänzung für Tirol und Vorarlberg, für die Stadt Triest und deren Gebiet, so wie für den Kreis Cattaro und das Festland von Raguza in Rücksicht ihrer speciellen Leistungen bisher gestatteten Ausnahme bleiben bis auf Weiteres unberührt.

13. Vorstehendes Gesetz tritt nach dessen Kundmachung sogleich in Wirksamkeit.

14. Mit der Durchführung dieses Gesetzes wird der Minister des Innern so wie der Kriegs- und Justiz-Minister betraut.

Wien, am 10. November 1867.

Franz Josef m. p.

Freiherr von **Beust** m. p. **John**, F. M. L.
Taaffe m. p.
Becke m. p.
Hye m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Bernhard Ritter von Mayer m. p.
Für die Richtigkeit der Abschrift:
Wien, am 19. November 1867.
Wysłobocki m. p.
Regierungsrath.

3. Postanowiony w §. 6. obowiązek do służby w armii zmienia na 6 lat w linii, zaś co do rezerwy będzie postanowiony w sposób jaki oznaczony będzie w ustawie o sile zbrojnej, która uchwaloną być ma w drodze konstytucyjnej. Aż do tego czasu obowiązany jest każdy, kto służy w armii, po ukończeniu obowiązku służby w linii, służyć cztery lat w rezerwie.

4. Zawarte w §. 7. ograniczenie przy udzielaniu pozwolenia na podróż, stosuje się także do 3ciej klasy wieku.

5. Zakaz zawierania ślubów małżeńskich w §. 8. ważnym jest na przyszłość także dla tych, którzy nie przekroczyli jeszcze 3ciej klasy wieku.

6. Przytoczone w §. 13. pod 4 uwolnienie od obowiązku wstąpienia do armii ustaje.

Również wychodzi z mocy obowiązującej cesarskie postanowienie z 8go stycznia 1860 co do uwolnienia od wojska a względnie puszczania na urlop służących przy straży finansowej osób obowiązanych do służby wojskowej.

7. Postanowienie co do zniesienia lub dalszego zatrzymania tytułu uwolnienia §. 18. do 21. ustawy o uzupełnieniu armii z 29go września 1858 pozostawia się nowej ustawie o sile zbrojnej. Aż do tego czasu należy tego rodzaju obowiązanych do służby wojskowej poddawać asenterunkowi. i w razie ich zdatności, jeśli sami o to nie proszą. nie powoływać ani do ćwiczeń wojskowych, ani też do pełnienia służby, a po wydaniu nowej ustawy o sile zbrojnej z policzeniem czasu służby od dnia asenterowania tak traktować, jak byliby traktowani, gdyby w czasie ich wcielenia do armii była już istniała nowa ustawa o sile zbrojnej.

8. Kto dopełnił już obowiązku służby wojskowej. lub kto nie jest już obowiązanym do służby wojskowej. będzie przypuszczony jako zastępca swego brata, powołanego do asentyrunku, lub jeśli tenże służy już w armii, do uzupełnienia przypadającego nań jeszcze obowiązku służby.

9. Powyższe postanowienia, ustępy 1., 2.. 3., 6.. 7. i 8. stosują się także do przeprowadzonego na rok 1867 uzupełnienia armii.

10. Osobom nienależącym do klas wieku, powołanych do asentyrunku, nie jest dozwolone uwalnianie się od wojska składaniem taksy (rozporządzenie z 21go lutego 1856 §. 5. i 6. o zastępstwie.)

Zmiana postanowionej w ustawie z 22go października 1866 Dz. u. p. 125 wysokości taksy uwolnienia od wojska nastąpić może tylko w drodze ustawy.

Drugi oddział rozporządzenia z 21go lutego 1856 znosi się z wyjątkiem tych postanowień, które odnoszą się do przyjętych już nanowo zastępców. a natomiast mają obowiązywać te postanowienia, które weszły w życie przez zaprowadzony cesarskiem postanowieniem z 11go marca 1867. a rozporządzeniem okólnem z 22go marca 1867 (wojskowy dziennik rozporządzeń nr. 50) obwieszczony instytut nagród służbowych dla podoficerów.

11. Żołnierze stale puszczeni na urlop, jakoteż rezerwiści zostają aż do powołania w szeregi, tak w cywilnych sprawach prawnych, jakoteż w sprawach karnych, pod zwyczajną jurysdykcyą cywilną, o ile nie dopuścili się żadnej wojskowej zbrodni lub przestępstwa. Także ich ożenieniu, bez uszczerbku jednak ich obowiązku służbowego w armii, nie stoi nic na przeszkodzie z powodu ich związku wojskowego, skoro przekroczyli już 3cią klasę wieku, t. j. od 1. stycznia roku następującego po skończonym 23cim roku wieku.

12. Wyjątki, dozwolone dotąd co do uzupełnienia armii dla Tyrolu i Vorarlbergu, dla miasta Tryestu i jego okręgu, jakoteż dla obwodu Kattaro i stałego lądu Raguzy pod względem ich szczególnych obowiązków, pozostają aż do dalszego rozporządzenia nie zmienione.

13. Powyższa ustawa wchodzi zaraz po jej ogłoszeniu w moc obowiązującą.

14. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi spraw wewnętrznych, tudzież ministrom wojny i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 10. listopada 1867.

Franciszek Józef m. p.

Br. **Beust** m. p.
Taaffe m. p. **John** Fml.
Becke m. p.
Hye m. p.

Z najwyższego rozkazu:
Bernard kawaler Meyer m. p.
Za dokładność odpisu:
Wiedeń, 19go listopada 1867.
Wysłobocki m. p.
radca rządowy.

(2575) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 16947. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Beile Fast przeciw p. Felixowi Nalepie o zapłacenie sumy wekslowej 900 zł. w. a. skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego nakaz zapłaty tejże sumy z dnia 28. listopada 1867 do l. 16947 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Felixa Nalepy nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Hoborskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Rutowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 28. listopada 1867.

(2576) **Edict.** (1)

Nro. 20218. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Schachne Korngold mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Abraham David zweier Namen Weisslitz unterm 21. October 1867 z. Z. 18457 Klage auf Zahlung der Wechselsumme pr. 800 fl. öst. W. s. N. G. angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unterm 30. October 1867 der Zahlungsauftrag erging.

Da der Zahlungsauftrag dem Belangten wegen dessen Abwesenheit nicht zugestellt werden konnte, so hat das k. k. Landesgericht zu Krakau über Verlangen des Klägers zur Vertretung des Schachne Korngold auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Koczyński als Curator bestellt mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 19. November 1867.

(2614) **Edykt.** (1)

Nr. 9897. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na ponowną prosbę administracyi powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu de praes. 9. sierpnia 1867 do l. 9897 i na mocy tutejszosądowej uchwały z dnia 31. października 1865 do l. 14870 w celu zaspokojenia pretensyi przez administracyę powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu wygranej i na dobrach Ułucza intabulowanej w resztującej ilości 11.876 złr. a. w. z procentami po 5% od dnia 1. listopada 1866 bieżącemi jak i kosztami egzekucyjnemi obecnie w kwocie 47 złr. 3 c. a. w. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż dóbr Ułucza p. Romualda Tergonde własnych pod warunkami dnia 13. września 1865 do l. 11443 ogłoszonemi, w jednym terminie t. j. dnia 27. stycznia 1868 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym przedsięwziąść się mająca rozpisaną zostaje pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż tych dóbr nastąpi ryczałtem jednak z wyłączeniem kapitału indemnizacyjnego i przedpłat na takowy.

2. Jako cena wywołania stanowi się sądownie oznaczona wartość szacunkowa w kwocie 59.496 złr. 42½ kr. m. k. lub 62.471 złr. 55 c. a. w.

3. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany przy licytacyi przed podaniem jakiej ceny dwudziestą część wartości szacunkowej t. j. kwotę 2975 złr. m. k. lub 3123 złr. 75 c. a. w. jako zakład złożyć.

4. Wolno jest chęć kupienia mającym, wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny sprzedać się mających dóbr w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub odpisać.

O tej licytacyi obie strony i wierzycieli hypoteczni z miejsca pobytu wiadomi do własnych rąk zaś masa spadkowa zmarłego Teodora Tergonde przez kuratora p. adw. Dra. Mochnackiego z sustytucyą p. adw. Dra. Zezulka, niemniej wszystcy ci wierzyciele, którzyby po 20. lipca 1865 do tabuli weszli, lub którymby z jakiej kolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna wcześnie lub całkiem doręczoną być niemogła przez kuratora p. adw. Dra. Waygarta poprzednio już ustanowionego i przez edykt zawiadamienie otrzymają.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 6. listopada 1867.

(2604) **Kundmachung** (3)

Nr. 4793. Das h. k. k. Finanz-Ministerium hat im Einverständnisse mit dem k. ungarischen Landes-Finanzministerium anzuordnen befunden, daß in beiden Reichshälften bei jedem Lottoamte anstatt 30 Ziehungen wie bisher vom 1. Jänner 1868 angefangen nur 26 Ziehungen, und zwar an Mittwochen, in Tirol aber fortan 33 Ziehungen abwechselnd zu Innsbruck, Trient und Botzen in üblicher Weise staat zu finden haben.

Wenn am Mittwoche ein Feiertag fällt, wird die Ziehung des Zahlenlotto am nächstvorhergehenden Dienstag abgehalten werden.

Von der k. k. Lottogefälls-Direction.

Wien, am 2. Dezember 1867.

(2598) **Edict.** (3)

Nr. 1825. Vom **Lubaczower** k. k. Bezirksgerichte wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Befriedigung des vom **Hersch Kutscher** dem hohen Aerar schuldigen Strafkostenbetrages pr. 33 fl. 12 kr. öst. W., der zugesprochenen Executionskosten pr. 3 fl., 3 fl. und 10 fl. öst. W. die executive Veräußerung der dem Schuldner gehörigen in **Oleszyce** unter CNr. 87 gelegenen Realität in drei Terminen, am 15ten und 29ten Jänner und am 13. Februar 1868 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsorte unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 1980 fl. öst. Währ. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet 10% des Ausrufspreises im Baaren oder in Staatspapieren oder ständischen Creditspapieren nach dem Tagescurse oder in Sparcassebücheln nach dem Nominalwerthe als Angeld zu Handen der Licitatonscommission zu erlegen.

3. Sollte das Haus bei den ersten zwei auf den 15. und 29. Jänner 1868 nicht einmal um den Schätzungspreis, und im dritten auf den 13. Februar 1868 bestimmten Termine nich einmal um einen solchen Preis an Mann gebracht werden können, durch welchen die sämmtichen Hypothekargläubiger gedeckt sind, so wird im Grunde der §. 148 und 152 G. O. und des Kreisschreibens vom 11. September 1824 Z. 46612 die Tagfahrt zur Festsetzung erleichternder Bedingungen auf den 13ten März 1868 bestimmt, und sodann dasselbe in einem einzigen Termine auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden.

Die übrigen Bedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Lubaczow, am 29. November 1867.

(2597) **Edict.** (3)

Nr. 13280. Vom k. k Kreis- als Wechselgerichte zu **Sambor** wird hiemit bekannt gemacht, daß auf Ansuchen des **Moses Zinader** hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen Wechsels **ddto. Stryj** den 20. Februar 1865 über 70 fl. öst. W. drei Monate a **dato** zahlbar, ausgestellt vom **Moses Zinader** auf eigene Ordre, acceptirt vom **Peter Hebanowski** und **Carolina Hebanowska**, zahlbar in **Stryj** — in die Ausfertigung eines Amortisations-Edictes gewilligt worden ist, daher alle Jene, welche diesen Wechsel in Handen haben, oder auf denselben aus was immer für einem Rechtsgrunde einen Anspruch zu machen gedenken, denselben binnen 45 Tagen so gewiß hierorts anzumelden haben, widrigens nach Verlauf dieser Frist dieser Wechsel als amortisirt erklärt werden würde.

Sambor, am 19. November 1867.

(2586) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nr. 38191. Bei der zu **Sokal** im **Brodyer** Finanzbezirke bestehenden Finanzwach-Krankenanstalt, ist die Stelle eines Arztes gegen ein jährliches Honorar von Zweihundert Zehn Gulden öst. W. zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre mit den Diplomen und Zeugnissen über die bisherige Praxis und die Moralität belegten Gesuche bis zum 31. December 1867 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Brody** einzubringen, bei welcher auch die Bedingungen einzusehen sind, unter denen mit dem zu bestellenden Arzte der Vertrag auf unbestimmte Zeit eingegangen wird.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 22. November 1867.

(2623) **Licitations-Kundmachung.** (3)

Nr. 49227. Wegen Lieferung der für das Jahr 1868 erforderlichen 5000 Wiener Ellen 7/8 breite Packleinwand 200 Pfund gezogene Unschlittkerzen à 18 Stück auf Ein Pfund — und 50 Pfund gegossene Unschlittkerzen à 8 Stück auf Ein Pfund wird am 19. December 1867 bei dem k. k. Finanz-Landes-Deconomate eine Licitation mittelst schriftlicher Offerten abgehalten werden.

Lieferungs-Unternehmer können daselbst die Bedingungen einsehen, und die mit Vadium für die Lieferung von Packleinwand pr. 50 fl. und der Unschlittkerzen pr. 5 fl. belegten Offerten am Licitationstage bis 2 Uhr Nachmittags dem Finanz-Landes-Directions-Deconomate überreichen.

Lemberg, am 30. November 1867.

(2618) **Kundmachung.** (3)

Nro. 2251. Zur Sicherstellung der Conservations-Erfordernisse für die **Brzeżan-Złoczower** Landesstraße pro 1868 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Diese Conservations-Erfordernisse bestehen:

A. An Deckstoffarbeiten.

Aus dem Steinbruche **Zwierzyniec**.

In der 1. Meile 1/4.

	fl.	kr.
20 Prismen à 54 Cub.' an Erzeugung, Zufuhr, Zerschläglung, Schlichtung (ohne Verbreitung), im Fiscalpreise von . .	54	—
In der 1. Meile 2/4.		
80 Prismen dto. dto.	258	40
Aus dem Steinbruche "Łysa góra". In der 1. Meile 3/4.		
70 Prismen dto. dto.	237	65
In der 1. Meile 4/4.		
50 Prismen dto. dto.	124	75
Aus dem Steinbruche „Zuków". In der 2. Meile 1/4.		
50 Prismen dto. dto.	112	25
Aus dem Steinbruche „Dryszczów". In der 2. Meile 2/4.		
50 Prismen dto. dto.	123	50
In der 2. Meile 3/4.		
40 Prismen dto. dto.	98	80
In der 2. Meile 4/4.		
60 Prismen dto. dto.	202	50
In der 3. Meile 1/4.		
50 Prismen dto. dto.	213	75
In der 3. Meile 2/4.		
20 Prismen dto. dto.	96	60
A. Summe .	1522	20
B. An Erdarbeiten.		
310 Cub.° Seitengraben-Aushebung . .	298	37 2/4
B. Summe .	298	37 2/4
hiezu A. Summe .	1522	20
Haupt-Summe .	1820	57 2/4

in österr. Währung.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen Offertbedingungen können beim k. k. Kreisingenieur eingesehen werden.

Die Unternehmungslustigen werden somit eingeladen, ihre mit einem 10% Vadium belegten Offerten längstens bis 16. December 1867 bis 2 Uhr Nachmittags beim k. k. Bezirksvorstande zu überreichen.

Die Eröffnung der Offerten erfolgt am 17. December 1867 um 10 Uhr Vormittags.

Vom k. k. Bezirksamte.

Brzeżan, am 4. November 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 2251. W celu zabezpieczenia wykonać się mających robót konserwacyi na drodze krajowej Brzeżańsko-Złoczowskiej w roku 1868 rozpisuje się niniejszem rozprawa zapomocą ofert pisemnych.

Potrzeby konserwacyi są następujące:

A. Co do robót szutrowych.

Z kamieniołomu „Zwierzyniec."

W 1szej mili 1/4.

20 pryzm potłuczonego kamienia pr. 54 kub. stóp. a to: wydobycie, dostawa, potłuczenie i ustawienie (bez rozsypania) w cenie fiskalnej . . 54 zł. — kr.

W 1szej mili 2/4.

80 pryzm dto. dto. . . . . 258 „ 40 „

Z kamieniołomu „Łysa góra".

W 1szej mili 3/4.

70 pryzm dto. dto. . . . . 237 „ 65 „

W 1szej mili 4/4.

50 pryzm dto. dto. . . . . 124 „ 75 „

Z kamieniołomu „Zuków".

W 2giej mili 1/4.

50 pryzm dto. dto. . . . . 112 „ 25 „

Z kamieniołomu „Dryszczów".

W 2giej mili 2/4.

50 pryzm dto. dto. . . . . 123 „ 50 „

W 2giej mili 3/4.

40 pryzm dto. dto. . . . . 98 „ 80 „

W 2giej mili 4/4.

60 pryzm dto. dto. . . . . 202 „ 50 „

W 3ciej mili 1/4.

50 pryzm dto. dto. . . . . 213 „ 75 „

W 3ciej mili 2/4.

20 pryzm dto. dto. . . . . 96 „ 60 „

A. Suma . . 1522 zł. 20 kr.

B. Ziemne roboty.

310 sążni kubicznych ziemi przy wybieraniu rowów w sumie . . . 298 zł. 37 2/4 kr.

B. Suma . . 298 „ 37 2/4 „

do tego A. Suma . 1522 „ 20 „

Razem cena fiskalna . . 1820 zł. 57 2/4 kr. wal. austr.

W ogólne i szczególne warunki ofert można wglądnąć w biórze c. k. inżyniera.

Majacych chęć podjęcia się tego przedsiębiorstwa zaprasza się, ażeby dotyczące oferty z załączeniem 10procentowego wadyum najdalej dnia 16go grudnia 1867 do 2giej godziny po południu w biórze c. k. przełożeństwa obwodowego wnieśli.

Te oferty dnia 17. grudnia 1867 o 10tej godzinie przed południem otworzone zostaną.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Brzeżany, dnia 4. listopada 1867.

(2601) **Kundmachung.** (3)

Nr. 8372. Am 23. December 1867 in den gewöhnlichen Amtsstunden wird beim k. k. Bezirksamte in **Sanok** wegen Verpachtung des Mauteinkommens für das Jahr 1868 von der **Sanok-Przemyśler** Landesstrasse eine Offertverhandlung stattfinden.

Der Fiscalpreis beträgt:

a) für die Ueberfahrtsanstalt durch den **San**-Fluß in **Olchowce** . . . . 250 fl.

b) für die Weg- und Brückenmaut in **Tyrawa wołoska** . . . . 202 „

c) für die Weg- und Brückenmaut in **Bircza** . . . . 900 „

Zusammen . . 1352 fl. österr. Währ.

Die Pachtzeit dauert vom 1. Jänner bis Ende December 1868.

Die mit einem 10% tigen Vadium belegten schriftlichen Offerten sind beim k. k. Bezirksamte in **Sanok**, wo auch die weiteren Pachtbedingnisse eingesehen werden können, zu überreichen.

Nach dem Offerts-Verhandlungstermine gemachte Anbote werden nicht berücksichtigt.

Vom k. k. Bezirksamte.

Sanok, am 30. November 1867.

Ogłoszenie.

Nr. 8372. Dnia 23. grudnia 1867 w zwyczajnych godzinach urzędowych w c. k. urzędzie powiatowym w Sanoku odbędzie się licytacya w drodze pisemnych ofert celem wydzierzawienia przychodu z myta drogi krajowej Sanocko-Przemyskiej na rok 1868.

Cena wywołania jako roczny czynsz wynosi:

a) za przewóz na rzece San w Olchowcach . . . . 250 zł.

b) za myto drogowe i mostowe w Tyrawie wołoskiej . . . . 202 „

c) za myto drogowe i mostowe w Birczy . 900 „

Razem . . 1352 zł. wal. austr.

Dzierzawa tych myt trwać ma od 1. stycznia do ostatniego grudnia 1868.

Oferty pisemne z dołączonem wadyum w kwocie 10proc. ceny wywołania mają być w wyż oznaczonym dniu w c. k. urzędzie powiatowym wniesione, gdzie także dalsze warunki wydzierzawienia przejrzane być mogą.

Oferty po terminie wniesione, nie będą uwzględnione.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Sanok, dnia 30. listopada 1867.

(2595) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 6363. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszka Wiktora, że przeciw temuż pod dniem 2. sierpnia 1866 do l. 4923 na żądanie Biny Last z Tarnobrzegu wydany został nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. w. a. z przyn. w przeciągu trzech dni.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Franciszka Wiktora nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Zbyszewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Rybickiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 21. listopada 1867.

(2574) **Kundmachung.** (3)

Nro. 1119-Pr. Bewerbungsgesuche um eine Kreisgerichts-Rathsstelle mit 1460 fl. öst. W. sind bis 4. Jänner 1868 anher zu überreichen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Przemyśl, am 4. December 1867.

(2579) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 44. Stanisławowski Wydział powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, że budżet czyli preliminarz powiatowy na rok 1868 na dniu dzisiejszym w kancelaryi Wydziału powiatowego do przejrzenia przez opodatkowanych w powiecie złożonym zostaje.

Z Wydziału powiatowego.

Stanisławów, dnia 4. grudnia 1867.

(2638) **Kundmachung.** (1)

Nr. 15805. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Krakau** wird bekannt gemacht, daß wegen Verpachtung der Verzehrungssteuer von der Fleischausschrottung für die Jahre 1868 bis 1870 vorbehaltlich des Rechtes der wechselseitigen Kündigung in der vertragsmäßigen Frist die öffentlichen Versteigerungen, und zwar für die Pachtbezirke:

a) **Krzeszowice**.
b) **Jaworzno**.
c) **Alwernia**,
d) **Bestwina**,
e) **Chełmek**,
f) **Spytkowice ad Zator**.
g) **Trzebinia**,
h) **Milówka**.
i) **Siepraw**,

ad a) am 16. December 1867 Früh,
ad b) am 16. December 1867 Nachmittags,
ad c) et d) am 17. December 1867 Früh,
ad e) et f) am 17. December 1867 Nachmit.,
ad g) am 18. December 1867 Früh,
ad h) et i) am 18. December 1867 Nachmit.

im Amtsgebäude der k. k. Finanz-Bezirks-Direction werden abgehalten werden.

Die Licitations-Bedingnisse können hieramts, dann bei den betreffenden Bezirksämtern und Finanzwach-Commissären dieses Finanz-Bezirkes eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Krakau, am 6. December 1867.

(2617) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 12749. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia przez Leibę Proch wygranej sumy wexlowej 600 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 27. września 1864 bieżącemi i kosztami sądowemi w kwocie 15 złr. 58 c. w. a., tudzież w celu pokrycia kosztów egzekucyjnych 8 złr. 17 c. w. a. i obecnych w kwocie 16 złr. 40 c. w. a. przymusowa publiczna przedaż sumy 1000 duk. i prawa do pobierania odpowiedniej części z czynszu dzierżawnego dobr Cłopczyc wedle Dom. 357 pag. 185 nr. 34 on. na rzecz dłużnika Karola Barańskiego w stanie biernym dóbr Chłopczyc ciążącej, w dwóch terminach, a to 16. stycznia 1868 i 20. lutego 1868 każdą raza o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami odbędzie się:

Przedaż powyższej sumy nastąpi na pierwszym terminie tylko za cenę wyższą od nominalnej wartości, rachując dukat wedle kursu Gazety Lwowskiej na dniu licytacyi, lub za cenę nominalnej wartości, którą się jako cenę wywołania stanowi, równą, na drugim zaś i poniżej ceny wywołania.

Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum 10% ceny wywołania w gotówce, lub listach zastawnych kredytowego zakładu galic., akcyjnego banku hypotecznego, lub w obligacyach państwowych wedle kursu Gazety Lwowskiej na dniu licytacyi obliczyć się mających do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum od najwięcej ofiarującego do depozytu się złoży, innym zaś po skończeniu licytacyi zwrócone zostanie. Dalsze warunki licytacyjne i extrakt tabularny mogą chęć kupienia mające w tutejszo-sądowej registraturze, lub w dniu licytacyi przed komisyą licytacyjną przejrzeć.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających, jako też proszącego, dłużnika, pp. Antoniego Delinowskiego, Michała Barańskiego, tudzież wierzycieli następujących: Fischla Aberdama, Markusa Selingera, Freide Menkes, Süsla Chilf, Herszka Bernfeid, Abrahama Offe, Jakóba Schönberga, Feiwla Połturaka, c. k. prokuratoryę finansową imieniem wys. skarbu, Dawida Hopfingera, Juliana Szemelowskiego, Konrada Gregorowicza i Eliasza Stroh do rąk własnych, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 24. października 1867 do tabuli weszli, i tych, którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiek bądź przyczyny wcześnie doręczoną nie została, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Pawlińskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, 26. listopada 1867.

(2613) **Edykt.** (1)

Nr. 7451. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że w skutek zawczwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 21979 na zaspokojenie należytości galic. towarzystwa kredytowego w kwocie 7195 złr. 23 kr. a. w. i 2695 złr. a. w. zpn. dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 21979 publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Jasionów, w powiecie Brzozowskim, dawniejszym obwodzie Sanockim położonych, dłużnikom pp. Henrykowi i Franciszkowi Truskolawskim, ut Dom. 267 pag. 204 n. 12 haer. własnych w dwóch terminach, a to na dniu 20. stycznia 1868 i na dniu 17. lutego 1868 każdą razą o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr, przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 22.940 złr. a. w.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 229 złr. a. w. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu w gazecie lwowskiej notowanego nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiźnie złożonem było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby dobra te w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 17. lutego 1868 o 4. godz. popołudniu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący, uważani będą.

5. Wyciąg tabularny w t. s. registraturze przejrzanym być może.

O tem zawiadamia się strony, dalej wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych, do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Abisza Kanner, Samuela Chill, Leibę Chilli Silkę Chill, Abrahama Kanarienvogel, Izaaka Halpern, Süssel Oberländer i Blume Diller niemniej tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła i tych, którzy po dniu 4. grudnia 1866 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adw. Dr. Mochnackiego z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Rygera i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl dnia 30. października 1867.

(2573) **Edict.** (3)

Nro. 2519. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zbaraż wird die in der Landes-Irrenanstalt zu Wien sich befindende Lancie Kahane, Gattin des Joseph Kahane aus Zbaraż, auf Grund des vom k. k. Landesgerichte in Wien unterm 10. September 1867 Nr. 49706 durch das k. k. Kreisgericht in Tarnopol mit Note ddto. 7. October 1867 Nr. 12740 mitgetheilten gerichtsärztlichen Gutachtens für irrsinnig erklärt und für dieselbe ihr Gatte Joseph Kahane zum Curator aufgestellt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Zbaraż, am 10. November 1867.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. österreich. Pfandleih-Gesellschaft.

Kundmachung.

Der Verwaltungsrath der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft hat auf Grund des §. 73 der Statuten beschlossen, vom

2. Jänner 1868

ab aus dem Erträgnisse des Jahres 1867 eine Abschlagszahlung von **fl. 7.20 österr. Währ.** auf jeden mit fl. 120 eingezahlten Actien-Interimsschein zu leisten.

Die Zahlung geschieht bei der Hauptcasse der Gesellschaft (Stadt, Wipplingerstrasse Nr. 38) an jedem **Werktage von 9 bis 12 Uhr Vormittags** und von 2—5 Uhr Nachmittags.

Die einzureichenden Coupons sind mit Consignationen zu begleiten, welche bei der Hauptcasse unentgeltlich verabfolgt werden.

Wien, am 5. Dezember 1867.

(2608—2) **Die k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.